

Republic of the Philippines
Department of Education

Regional Office IX, Zamboanga Peninsula

5

Zest for Progress
Zeal of Partnership

Edukasyon sa Pagpapakatao
Ikatlong Markahan - Modyul 6:
Isinasaalang-alang Ko ang
Kapuwa Ko

Pangalan ng Mag-aaral: _____

Baitang at Seksyon: _____

Paaralan: _____

JANUARY
Makugihon

FEBRUARY
Mahigugmaon

MARCH
Matinabangon

APRIL
Matinahuron

MAY
Mahapstay og Malimpyo

JUNE
*Maabtik og Masunod sa
Ihsalitong Oras*

JULY
Maantigo og Maabilidad

AUGUST
*Maginhuhunahunon
para sa Ulan*

SEPTEMBER
Madaginoton

OCTOBER
Matinud-anon

NOVEMBER
Masaligan

DECEMBER
Maalampon

ALAMIN

Ang mabuting pakikipag-ugnayan sa kapuwa ay isang gawaing ipinagmamalaki ng mga Pilipino. Ito ay pagtanggap na kailangan natin ang ating kapuwa at kailangan din nila tayo. Ipinakikita rin nito na bawat nilalang ng Diyos ay may tungkuling isaalang-alang ang kapakanan ng kaniyang kapuwa. At dahil lahat tayo ay nilalang ng Diyos, marapat lamang na tayo ay magmahalan na para bang miyembro tayong lahat ng iisang pamilya. Isang pamilya na nagmamalasakit sa kapamilya, nagmamahal sa kapuwa miyembro, at nagbibigay ng pag-asa sa sa pagharap sa mga suliranin sa buhay ng isa't isa. Bawat isa, nabubuhay para sa kasama.

Nakikiisa nang may kasiyahan sa mga programa ng pamahalaan na may kaugnayan sa pagpapanatili ng kapayapaan.

- a. paggalang sa karapatang pantao.
- b. paggalang sa opinion ng iba.
- c. paggalang sa ideya ng iba. EsP5PPP-III-29

BALIKAN

Sa nagdaang modyul, natutunan natin ang mga mahahalagang hangarin ng bansa at ng buong mundo ay ang pananatili ng kalikasan, pagkakaroon ng kaligtasan, at kapayapaan ang bibigyang pansin tungo sa kaayusan ng pandaigdig na pagkakaisa.

Gawain 1: GAWIN NG TAMA

Panuto: Basahin ang sumusunod na mga sitwasyon. Isulat ang iyong gagawin sa patlang.

1. May dumating na bisita sa inyong bahay, ngunit wala pa ang iyong mga magulang .
Papasukin ko muna ang mga bisita at bigyan ko sila ng mainom habang naghintay kay nanay.

2. Nakita mong nagkalat sa kalsada ang kamag-aral mo
-

3. May sumingit sa pila habang magbabayad kayo ng iyong Nanay sa grocery store
-

TUKLASIN

Gawain 2.

Panuto: Basahin ang pahayag tungkol sa pagiging matulungin at pagnilayan kung ano ang kahulugan ng binasa? Isulat ang sagot sa patlang.

Isa sa pinakamagandang gantimpala ng buhay na walang sinumang tunay na makapagtatangkang tumulong sa iba nang hindi tinutulungan ang sarili.

Ralph Waldo Emerson

SURIIN

Alamin kung paano magiging isang masayang karanasan ang pagtulong sa kapuwa. Basahin ang kuwento ni Abby tungkol sa kaniyang masayang karanasan sa pagbahagi ng tulong sa kapuwa.

Kasiyahan sa Pagtulong sa Kapuwa

Ako si Abby at masaya ako ngayon. Maaga akong gumising kaninang umaga. Inayos ko na ang lahat ng gamit ko kagabi pa lamang. Tinawagan ko na rin ang mga kaibigan kong sina Charlie, Hannah, Danny, Jules, at Miguel upang ipaalaala sa kanila ang tungkol sa aming outreach program.

Ang guro naming na si Gng. Veles ay nakipag-ugnayan sa isang social worker na si Ate Olive para sa dalawang outreach program naming. Isang in-campus at isang off-campus. Ang in-campus ay may partisipasyon ng mga doctor para magbigay ng libreng konsulta at gamot. May inihanda ring meryenda tulad ng lugaw, crackers, at juice para sa mga tao. Naghanda rin kami ng ilang mga gawain para sa mga batang kasama ng kanilang mga magulang habang nag-aantay. Marami kaming inihandang coloring materials para habang kami ay nagkukuwento ay may ginagawa ang mga bata.

Masaya naming nagampanan ang aming mga responsibilidad. Nalaman at naramdaman naming ang kahalagahan at kabutihan ng pagtulong at bolunterismo.

Pinaghahandaan naman naming ang pagpunta sa isang SPED center sa isang lingo. Sa SPED center, ang mga mag-aaral ay may iba't ibang abilidad na kadalasan ay may kabagalan o kahinaan kung ihahambing sa mga regular na mag-aaral sa ibang paaralan.

Ang ilan ngayon sa amin ay gumagawa na ng mga programa para aliwin ang mga mag-aaral tulad ng mga laro at mga mini-lesson. May naghahanda na rin ng dadalhing pagkain para sa aming lahat.

Sagutin ang mga sumusunod na tanong. Isulat ang sagot sa module.

1. Ano ang nagpapasaya kay Abby?
2. Ano ang ginawang pagtulong ni Abby at ng kaniyang mga kaibigan?
3. Naranasan mo na rin bang tumulong? Ano ang pakiramdam?
4. Bakit dapat tayong magkaroon ng pananagutan kahit sa ibang tao? Ipaliwanag ang sagot.

PAGYAMANIN

Pagtatasa 1

- A. Pumili ng kapareha sa pamilya, Magpapalitan kayo ng opinion/idea tungkol sa sitwasyon sa loob ng speech ballon.

Ginugugol mo ba ang libre mong oras sa pagtulong sa iyong mga magulang sa gawaing bahay?

Nagbibigay ka ba ng panahon sa kaibigan mon a nangangailangan ng tulong sa inyong Proyekto?

Pagtatasa 2

Panuto: Tingnan ang mga larawan. Ito ay nagpapakita ng pag-aalala sa iba? Sumulat ng dalawa o tatlong pangungusap sa modyol tungkol dito.

ISAISIP

Handa ka bang tumulong sa ibang tao sa oras ng pangangailangan? Paano mo ito gagawin? Sa bawat pagkakataon na tumutulong ka sa ibang tao, nakapagbibigay ka rin kaya ng pag-asa sa kanila? Sa paanong paraan? Ano ang ibig sabihin ng tunay na pagmamahal sa kapuwa?

Sagutin ang mga tanong. Isulat ito sa patlang.

1. Ano ang ibig sabihin ng tunay na pagmamahal sa kapuwa?

Sagot: _____

2. Paano mo maipapakita ang pagmamahal sa kapwa?

Sagot:

ISAGAWA

Panuto: Basahin ang mga sumusunod na talaan. Lagyan ng tsek (/) ang hanay ng iyong sagot.

Sa iyong palagay, dapat bang...	Oo	Hindi	Hindi ko alam
Pagpapakita ng pagmamalasakit sa kapamilya			
Paggalang ng opinion sa iba			
Pigilan ang mga bata na magpahayag ng opinion/ idea			
Tumutulong sa mga sinalanta ng kalamidad na mga kamag-anak o kaibigan			
Hindi nagpapakita ng pagmamahal sa kapwa			

PAGTATAYA

Panuto: Basahin ang bawat tanong o pangungusap. Piliin ang titik ng tamang sagot at isulat sa sagutang papel.

1. Nabalitaan mong nasalanta ng bagyo ang iyong kaibigan. Ano ang gagawin mo?
 - A. Hayaan na lang sila
 - B. Sabihin sa mga kapitbahay
 - C. Tulungan kung ano man ang kailangan nila
 - D. Isumbong sa pulis

8. Ang _____ ang nag-uudyok sa puso ng tao upang magkawanggawa.
- A. Pagkamatapat
 - B. Mapanuring pag-iisip
 - C. Katatagan ng loob
 - D. Pagkamahabagin
9. Ang pakikinig nang Mabuti sa saloobin at opinion ng ibang tao ay nakatutulong sa pagpapasiya at pagkilos nang may _____.
- A. Katatagan ng loob
 - B. Katapatan
 - C. Kahinahunan
 - D. Kabaihan
10. Ang _____ ay naipakikita sa pagtanggap sa pagkakaiba ng pagkatao, kaugalian at paniniwala.
- A. Pagkamagalang
 - B. Pagkamatapat
 - C. Pagkamahabagin
 - D. Pagkamatulungin

Susi sa Pagwawasto

10. a	
9. a	
8. a	
7. b	
6. d	
5. a	5. Oo
4. d	4. Oo
3. a	3. Hindi
2. c	2. Oo
1. c	1. Oo
Pagtataya	Isagawa

Sanggunian:

UGALING PILIPINO SA MAKABAGONG PANAHOON 5 pp 167-171

Bumuo sa Pagsulat ng Modyul

Manunulat: Lucila J. Saromines
Ballesteros Sr. Elem. School, Pagadian City Division
Brgy. Balangasan, Pagadian City
Zamboanga del sur

Editor/QA:

Tagasuri:

Tagaguhit:

Tagalapat:

Tagapamahala: **Danny B. Cordova, EdD, CESO VI**

OIC – Schools Division Superintendent

Maria Colleen L. Emoricha, CESE

OIC-Assistant Schools Division Superintendent

Maria Diosa Z. Peralta

CID - CHIEF

Ma. Madelene P. Mituda, EdD

EPS - LRMDS

Jovita S. Dugenia

EPS - EsP

Region IX, Zamboanga Peninsula Hymn – Our Eden Land

Here the trees and flowers bloom Here the breezes gently Blow, Here the birds sing Merrily,
The liberty forever Stays,

Here the Badjaos roam the seas Here the Samals live in peace Here the Tausogs thrive so free With the Yakans in unity

Gallant men And Ladies fair
Linger with love and care
Golden beams of sunrise and sunset
Are visions you'll never forget
Oh! That's Region IX
Hardworking people Abound,
Every valleys and Dale
Zamboanguenos, Tagalogs, Bicolanos,

Cebuanos, Ilocanos, Subanons, Boholanos, Ilongos,
All of them are proud and true
Region IX our Eden Land
Region IX Our... Eden... Land...

My Final Farewell

Farewell, dear Fatherland, clime of the sun caress'd
Pearl of the Orient seas, our Eden lost!
Gladly now I go to give thee this faded life's best, And were it brighter, fresher, or more blest
Still would I give it thee, nor count the cost.
On the field of battle, 'mid the frenzy of fight,
Others have given their lives, without doubt or heed; The place matters not-cypress or laurel or lily white, Scaffold or open plain, combat or martyrdom's plight,
T is ever the same, to serve our home and country's need.
I die just when I see the dawn break,
Through the gloom of night, to herald the day; And if color is lacking my blood thou shalt take, Pour'd out at need for thy dear sake
To dye with its crimson the waking ray.
My dreams, when life first opened to me,
My dreams, when the hopes of youth beat high, Were to see thy lov'd face, O gem of the Orient sea From gloom and grief, from care and sorrow free; No blush on thy brow, no tear in thine eye.

Dream of my life, my living and burning desire, All hail ! cries the soul that is now to take flight; All hail ! And sweet it is for thee to expire ;
To die for thy sake, that thou mayst aspire; And sleep in thy bosom eternity's long night.
If over my grave some day thou seest grow, In the grassy sod, a humble flower,
Draw it to thy lips and kiss my soul so,
While I may feel on my brow in the cold tomb below The touch of thy tenderness, thy breath's warm power.
Let the moon beam over me soft and serene, Let the dawn shed over me its radiant flashes, Let the wind with sad lament over me keen ; And if on my cross a bird should be seen,
Let it trill there its hymn of peace to my ashes.

Let the sun draw the vapors up to the sky,
And heavenward in purity bear my tardy protest Let some kind soul o'er my untimely fate sigh, And in the still evening a prayer be lifted on high From thee, O my country, that in God I may rest.

Pray for all those that hapless have died,
For all who have suffered the unmeasur'd pain; For our mothers that bitterly their woes have cried,
For widows and orphans, for captives by torture tried And then for thyself that redemption thou mayst gain
And when the dark night wraps the graveyard around
With only the dead in their vigil to see
Break not my repose or the mystery profound
And perchance thou mayst hear a sad hymn resound ' T is I, O my country, raising a song unto thee.
And even my grave is remembered no more Unmark'd by never a cross nor a stone
Let the plow sweep through it, the spade turn it o'er That my ashes may carpet earthly floor,
Before into nothingness at last they are blown.
Then will oblivion bring to me no care
As over thy vales and plains I sweep;
Throbbing and cleansed in thy space and air
With color and light, with song and lament I fare, Ever repeating the faith that I keep.
My Fatherland ador' d, that sadness to my sorrow lends Beloved Filipinas, hear now my last good -by!
I give thee all: parents and kindred and friends
For I go where no slave before the oppressor bends,
Where faith can never kill, and God reigns e'er on high!
Farewell to you all, from my soul torn away,
Friends of my childhood in the home dispossessed! Give thanks that I rest from the wearisome day!
Farewell to thee, too, sweet friend that lightened my way; Beloved creatures all, farewell ! In death there is rest!

I Am a Filipino, by Carlos P. Romulo

I am a Filipino—inheritor of a glorious past, hostage to the uncertain future. As such I must prove equal to a two-fold task—the task of meeting my responsibility to the past, and the task of performing my obligation to the future.

I sprung from a hardy race, child many generations removed of ancient Malayan pioneers. Across the centuries the memory comes rushing back to me: of brown-skinned men putting out to sea in ships that were as frail as their hearts were stout. Over the sea I see them come, borne upon the billowing wave and the whistling wind, carried upon the mighty swell of hope—hope in the free abundance of new land that was to be their home and their children's forever.

I am a Filipino. In my blood runs the immortal seed of heroes—seed that flowered down the centuries in deeds of courage and defiance. In my veins yet pulses the same hot blood that sent Lapulapu to battle against the first invader of this land, that nerve Lakandula in the combat against the alien foe, that drove Diego Silang and Dagohoy into rebellion against the foreign oppressor.

The seed I bear within me is an immortal seed. It is the mark of my manhood, the symbol of dignity as a human being. Like the seeds that were once buried in the tomb of Tutankhamen many thousand years ago, it shall grow and flower and bear fruit again. It is the insignia of my race, and my generation is but a stage in the unending search of my people for freedom and happiness.

I am a Filipino, child of the marriage of the East and the West. The East, with its languor and mysticism, its passivity and endurance, was my mother, and my sire was the West that came thundering across the seas with the Cross and Sword and the Machine. I am of the East, an eager participant in its spirit, and in its struggles for liberation from the imperialist yoke. But I also know that the East must awake from its centuried sleep, shake off the lethargy that has bound his limbs, and start moving where destiny awaits.

I am a Filipino, and this is my inheritance. What pledge shall I give that I may prove worthy of my inheritance? I shall give the pledge that has come ringing down the corridors of the centuries, and it shall be compounded of the joyous cries of my Malayan forebears when first they saw the contours of this land loom before their eyes, of the battle cries that have resounded in every field of combat from Mactan to Tirad Pass, of the voices of my people when they sing:
—I am a Filipino born to freedom, and I shall not rest until freedom shall have been added unto my inheritance—for myself and my children and my children's children—forever. I